

den. At Lovens Indhold er blevet saadant, at det saare let kan bringe dem til at valle, som skulle anvende den, bliver forklarligt, naar henfæs til, at Folketingsudvalget er gaaet ud fra, at der var Anledning til at indkomme begge Parter. Hvis Afgjørelsen af et Stridspunkt kan faa saadant Udfald, er det overmaade heldigt, men det er farligt at stille det op som Formaal. Det er omtrent det samme som at sige, at begge have Ret. Men man har da Grund til at spørge: hvordan det? og herom er det ikke muligt at finde nogen Oplysning hverten i Betænkningen eller under Forhandlingerne. Hovedopgaven maa dog fremfor Alt være at undersøge, hvem der har Ret; og hvor denne er, bør der gives den Medhold uden Spørgsmaal om Indkommen mod den anden Part.

Spørres der endelig, hvad Følgen er bleven og hvad Loven har udrettet, saa maa Svaret efter det foran Oplyste falde af sig selv. Vi have efter bedste Evne søgt at godtgjøre, hvor Nøden stod for Døren, og at Hjælpen kun kunde ydes ved et klart Forbud, saaledes som det af Indenrigsministeren blev Nøgtsdagen forelagt som paatrængende nødvendigt; nu staa de, som saa haardt trengte til Støtte, ligesaa hjælpeløse, som da de søgte den, og i de 3 forløbne Aar, siden Loven udkom, viser Fiskeriets Tilbagegang paa flere Steder altsor tydelig, at Frygten for ødelæggende Virkninger var fuldkommen grundet. Drivevaadsfiskeriet vedblev, efterat Loven af 1872 var udkommet; dog ikke uforstyrret. Thi de andre Fiskere, som antog, at Loven var kommen til Gunst for dem, søgte at standse det og henvendte sig til de paagældende Vyrigheder om Indskriben; men de maalte snart erkjende, at Loven synes at skulle blive til Fordel, ikke for dem, men for deres Modstandere, der færbedes overalt, hvor Noget var at udrette. Af Politivyrighederne vare Noget villige til offentlig Sags Anlæg, Andre ikke; blandt de første kunne nævnes Politimestrene i Svendborg, Assens og flere andre synske Jurisdiktioner, til de sidste Politimestrene i Aalborg, Bedellaborg Birk og Horsens; der opstod og bestaar endnu et Virvar uden Tige. Andragender indløb til Indenrigsministeriet om Oplysning angaaende Lovens rette Forstaaelse; men Ministeriet kunde ikke Andet end henvise til Domstolene for hvert enkelt Tilfælde. Der rejstes nu Tid efter anden en stor Del af offentlige Politifager, af hvilke nogle, der forfulgtes alle Instanser igjennem, ikke endnu ere paadømte. Som det kunde ventes, kom ogsaa Domstolene i Forlegenhed med Lovens Fortolkning, og medunderfremme Formand har, lige indtil dette nedskrives, jævnlig været konsulteret af sine Kolleger rundt omkring fra desangaaende. Det er ikke blot ved Underdomstolene, at man er kommen til de forskjellige Resultater, men ogsaa Overretten i Kjøbenhavn og selv Højesteret har ikke kunnet undgaa det; der synes dog at vise sig en Tendens til at domfalde Drivevaadene, hvor det nogenlunde lader sig gjøre. Blandt de Sager, der have foreligget Udvalget, skulle vi nævne følgende, medens det maa bemærkes, at der har været afholdt endnu flere Forhøret, som ikke have haft offentlig Sags Anlæg til Følge, samt at endnu flere Underrettsdomme, der have ifundet Bøde i Medhold af 9de Marts 1872, angives affagte i indeværende og forrige Aar.

1. Underrettsdomme.

- a. Krøstjøbing Kjøbskib og Krø Herred; af 25de Juni 1872; har dømt Skipper Christian Grisen og Matros Hans Hendriksen af Marsdal i Bøde 20 Rd. for Brugen af „Bundslæbevaad“, til hvis Bund var besættet et Stykke Sernskættling.
- b. Samme Kjøbskib og Herred; af 2den Juli 1872. Anders Andersen Bruun idømt Bøde af 20 Rd. for Brug af „Bundslæbevaad“ belastet med „saa stor Vægt af Stene, som var nødvendigt til at lynge det ned paa Havbunden“.
- c. Bedellaborg Birk; af 1ste Oktober 1872. Fisker Christen Nielson af Bedellaborg frifunden for det Offentliges Tiltale; det paalagde Redskab intet engelt Trawl.
- d. Salling Herred; af 24de Oktober 1872. Kvæstskipper Jacobsen af Fjens frifunden for offentlig Tiltale; den anvendte Vægt af Sten udgjorde kun 24 Rd., — kan ikke kaldes svær Vægt.
- e. Samme Herred; af 24de Oktober 1872. Skipper S. Rasmussen af Søskær frifunden; det paalagde Vaad intet Trawl.
- f. Krøstjøbing Kjøbskib og Krø Herred; af 20de Maj 1873. Skipper Lars Christiansen Assens dømt i Bøde 20 Rd. for „Bundslæbevaad“ med paahængt Vægt 46 Rd.
- g. Samme Kjøbskib og Herred; af 23de September 1873. Christian Grisen og Hans Hendriksen af Marsdal, dømte 2den Gang for Brugen af det samme Vaad som under a. til Bøde 30 Rd. hver.
- h. Thorsøng Birk; af — 1874. Gæstgiver W. S. Lorense af Rjerteminde dømt for Fiskeri med „Bundslæbevaad“ ved den ham tilhørende Fiskerbaad „Dorthea Cecilie“ i Bøde 30 Rd.